

Het Duel

Wanneer de macht van de gewoonte
Sneuvelt in de strijd
Tussen goed en echt niet beter
Wordt wat gevangen is bevrijd
Wordt de schaduw tintjes lichter
Wordt al het stuurloze geleid
Ontplooit een vruchtbare dimensie
Totdat de wanhoop zich verspreidt
Je dwingt te gaan waar reeds de afdruk
Van een ander is gezet
Waar de chaos van het leven
Je doelbewust belet
Te zoeken naar structuren
Die op zichzelf nog niet bestaan
Laat dan je binnenste gaan branden
Als een spuwende vulkaan
Waarvan de uitbarsting niet ongehoord
Noch onvervuld zal blijven
Grenzen zullen divergeren
Hernieuwde schoonheden regeren
Krijgt het koninkrijk der regelmaat
Een nieuw sjabloon te pas
In deze jazz van pure waanzin
Is
Wat nooit te voren was
Zo worden woorden enkel zinnig
Als transparantie reflecteert
Dat weerstand niet de vijand is
Die doelloos duelleert
Maar enkel en alleen een drijfveer
Die meesterschap creëert
Met bloot bebloede handen
Vijl ik de scherpe hoeken van de kant
Ervaar rechtlijnigheid als krom
Ruk semantiek uit zijn verband
Opdat misschien dan wel naar voren komt
Dat in de cyclus van de driehoek
Een cirkel zich vermomd
En in het kader van die visie
Is het vierkant tevens rond

Victoria Monshouwer